Влада – Радам !

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 16 (766) ♦ Четвер, 27 січня 1994 року ♦ Ціна договірна

НА ЧУЖІ ТЕРИТОРІЇ НАШІ ЛОПАТИ НЕ НАЦІЛЕНІ. "ЗАТЕ МИ РОБИМО РАКЕТИ І ЗАГАТИЛИ ЄНІСЕЙ"

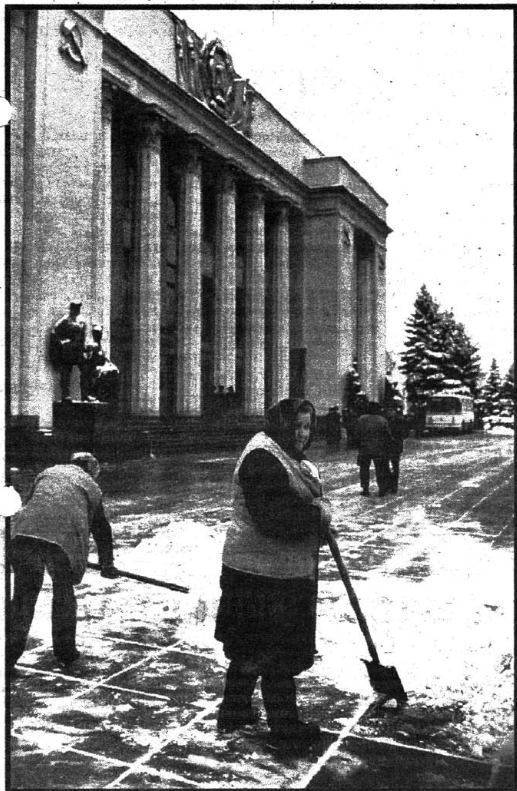

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Президент прийняв правильне рішення,

вважає голова Ради організації ветеранів України генерал армії Іван ГЕРАСИМОВ

Ні для кого не таємниця, що ядерний монстр, який дістався Україні від тоталітарних часів, віджив своє. І його як швидше треба позбутися. Українська ветеранська громадськість бачить у мужніх кроках Президента Л.Кравчука щодо усунення ядерної небезпеки єдино правильний вибір. Як колишній фронтовик, військовий, просто як громадянин України я також переконаний: недавня тристороння угода з цього питання — надзвичайно своєчасна й відповідає корінним інтересам нашої держави.

У кожного проекту — своя доля

Парламентська хроніка: денне і вечірнє засідання 25 січня

Якщо говорити мовою офіційного документа, то денне засідання пройшло в спокійній, дружній обстановці. Перше питання, яке розглянули депутати, — Концепція державного регулювання безпеки та управління ядерною галуззю в Україні. Певне, такого ще не було, щоб на «захист» одного проекту виступило відразу кілька промовців. Серед них — голова комітету Держатомнагляду Микола Штейнберг, міністр у справах захисту населення від наслідків аварії на Чорнобильській АЕС України Георгій Готовчиць, перший заступник міністра охорони навколишнього природного середовища Юрій Рубан, перший заступник голови Держкоматому Нур Нігматуллін. Голова Комісії з питань Чорнобильської катастрофи Володимир Яворівський підкреслив, що під час підготовки проекту було проаналізовано досвід країн, які використовують атомну енергію, але комп'ютер «не погодився» з його запровадженням у нас, отож ця концепція є суто «українською».

(Закінчення на 2-й стор.).

Світ обіцянкам не вірить. Потрібні конкретні результати

На що може сподіватися українська урядова делегація, яка перебуває у США

Наша газета вже повідомляла про від'їзд у США делегації України під керівництвом міністра економіки Р.Шпека. Яка основна мета цієї поїздки? Тим паче, що в зарубіжних засобах інформації вже прозвучали певні думки і передбачення з цього приводу.

— Під час цього візиту, — сказали кореспондентові «Голосу України» в Міністерстві економіки України, — обговорюватимуться проекти конкретних документів. Зокрема, ті, в яких ідеться про сприяння зарубіжним інвестиціям та їх захисту, подвійне оподаткування торговельних операцій, двостороння торговельна угода.

(Закінчення на 4-й стор.).

Продиктовано в номер

«УкрОтіс» ліфтами забезпечить

Леонід Кравчук зустрівся з президентом Європейського відділення транснаціональної корпорації «Отіс» Бруно Гробом. Як відомо, на базі Київського заводу ліфтів було створено спільне підприємство (СП) «Укр Отіс» і, починаючи з лютого нинішнього року, на українському ринку має з'явитися його продукція. А загалом СП щороку виготовлятиме 3 600 ліфтів, що, на думку фахівців, має повністю забезпечити потреби України. Леонід Кравчук відзначив високе технологічне забезпечення (а він свого часу відвідав СП) та подякував Бруно Гробові за те, що фірма знайшла можливість для співпраці з українськими підприємствами.

Медсестри в блакитних беретах

26 січня з Миколаєва до Сараєва вирушив транспортний літак з групою військовослужбовців Одеського гарнізону на борту. Вони замінять своїх колег з українського батальйону миротворчих сил ООН. Вперше в гарячу точку поїхали жінки — операційні медичні сестри, що проходять військову службу за контрактом. Досі українські воїни змушені були звертатися за медичною допомогою до німецького госпіталю.

Проти загрози фашизму

Група українських політиків, учених, діячів культури звернулася до Президента України з листом, в якому вони стверджують, що наприкінці XX століття «негативи сучасного перехідного етапу породжують значну активізацію ультрарадикальних, профашистських і відверто фашистських сил у країнах колишнього СРСР та соціалістичного табору,... набирають силу нацистські, неофашистські угруповання і партії в багатьох країнах Європи, Америки, Африки, в Австралії».

На противагу цим тенденціям автори листа пропонують провести в Україні в 1994 році Міжнародний антифашистський конгрес, який «має грунтовно проаналізувати основні соціальні, політичні, ідеологічні, психологічні витоки сучасного фашизму.., допомогти демократичним силам усього світу скоординувати дії в боротьбі із загрозою фашизму, що зростає». На думку авторів листа, така акція сприяла б авторитетові України і засвідчила б готовність будувати правову демократичну державу.

Наш спеціальний кореспондент Тарас ПЕТРІВ передає із Загреба

Новітня українська дипломатія на Балканах

Одразу після прибуття делегації нашої держави в аеропорт столиці Хорватії відбулася зустріч глав зовнішньополітичних відомств двох країн — А.Зленка й М.Гранича. Під час бесіди обговорено перспективи розвитку взаємин між Україною та Хорватією, шляхи врегулювання балканської кризи.

Розширення економічного співробітництва було в центрі уваги під час розмови А.Зленка з хорватським прем'єр-міністром Н.Валентичем. Українського міністра закордонних справ прийняв Президент Хорватії Ф.Туджман.

Того ж дня відбулася зустріч членів делегації з представниками української громади в цій країні.

У Національному банку

25 січня у НБУ відбувся валютний аукціон, у якому взяли участь 10 банків. Сума продажу — 13 мільйонів доларів США, за курсом 1 долар — 25 000 карбованців.

З допомогою фірми «Рибал»

Увечері 25 січня Голова Верховної Ради України І.С.Плющ прийняв президента турецько-болгарської фірми «Рибал» Іхсана Алтинеля і представників благодійного фонду «Ліцей-Севастополь».

На початку розмови І.Алтинель нагадав слова, сказані Головою Верховної Ради під час попередньої зустрічі рік тому, що часто зарубіжні бізнесмени обмежуються розповідями про наміри вкласти капітал в українську економіку, а діла мало. Його ж фірма не з таких. За порівняно короткий період вона чимало зробила в Україні. Ведеться будівництво пансіонату для рибаків об'єднання «Атлантика» під Севастополем, розпочато реконструкцію готелю «Україна» в Ялті. З участю фірми буде споруджуватися в Севастополі ліцей для навчання дітей, що постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи. Вже підготовлено архітектурний проект. Будівництво намічено здійснити за два роки. У цьому зв'язку було висловлено сподівання, що до благодійного фонду «Ліцей-Севастополь» надійдуть кошти від багатьох українських і зарубіжних організацій, які буде використано на спорудження та утримання ліцею.

Під час зустрічі йшлося про перспективи розвитку українсько-турецького економічного співробітництва. І.Алтинель розповів, що вже чимало турецьких бізнесменів проявляють інтерес до України. Голова Верховної Ради, щиро подякувавши гостеві за конкретну допомогу в нелегкий для нашого народу час, наголосив, що в Україні удосконалюється правова база для ефективного використання іноземних інвестицій на взаємовигідній основі.

Прес-центр Верховної Ради України.

Указ Президента України

Про представника Президента України в Черкаській області

1. Увільнити ЯСТРЕБА Костянтина Пилиповича з посади представника Президента України в Черкаській області згідно поданої заяви.

2. Виконання обов'язків глави Черкаської обласної державної адміністрації покласти на ЦИБЕНКА Василя Григоровича — першого заступника глави Черкаської обласної державної адміністрації.

3. Указ набирає чинності з дня його підписання.

Президент України Л.КРАВЧУК.

м.Київ,
26 січня 1994 року.
№ 28-94

Компас виборців

При Чернівецькому соціологічному центрі організовано фонд «Громадська думка», метою якого є інформування виборців Буковини про хід боротьби за депутатські мандати.

Під егідою фонду відбудуться зустрічі з політологами і соціологами, представниками партій, рухів, збиратимуться «досьє» на претендентів, дані про їхній рейтинг, передвиборні програми.

Василь БАБУХ.

Полтавський прогноз

Досить цікаві результати висвітлило передвиборне опитування газети «Полтавський вісник». Твердий намір взяти участь у виборах мають 94 відсотки опитаних. 51 відсоток опитаних зазначив, що віддасть свій голос представникові певної партії чи блоку, 15 відсотків — представникові трудового колективу, 21 відсоток — незалежному кандидатові, 13 відсотків — нинішньому депутатові Верховної Ради. Серед тих, хто вже обрав собі політичний дороговказ, програму якоїсь партії, прихильників Руху — 17 відсотків, Демпартії — 5 відсотків, СПУ та КПУ — по 7 відсотків. Цікаво, очевидно, і те, що по трьох міських округах уже висунуто близько 90 претендентів на кандидатів. Отже, вибирати є з кого.

Григорій ГРИНЬ.

У КОЖНОГО ПРОЕКТУ — СВОЯ ДОЛЯ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Депутатів найбільше цікавило дві проблеми: хто конкретно відповідатиме за відходи і чи варто об'єднувати під одним «дахом» атомників та енергетиків. Щодо останнього, то головуючий Іван Плющ зазначив, що це не компетенція Верховної Ради, а Кабінету міністрів, тож нехай він і займається реорганізацією відомств.

Якщо Концепція пройшла — її прийняли за основу, то декрету «Про управління майном, яке є у загальнодержавній власності» не пощастило — його повернули на доопрацювання. Було також доручено Кабінету міністрів подати на розгляд Верховної Ради ті декрети, які заважають діяти в нинішній економічній і політичній ситуації, аби призупинити їхню чинність.

Вечірнє засідання депутати повністю присвятили проекту «Основні конституційні положення про організацію державної влади і самоврядування в Україні». З цього питання виступив Президент України Леонід Кравчук.

Проект має сім розділів: «Загальні засади», де сказано, що народ здійснює законодавчу владу шляхом всеукраїнського референдуму, «Законодавча влада», «Президент України», «Виконавча влада», «Судова влада», «Територіальна організація влади і місцеве самоврядування», «Заключні положення». Леонід Макарович підкреслив необхідність прийняття цього документа, щоб новий парламент уже з першого дня своєї роботи мав конституційну базу.

Як і слід було чекати, найбільшу увагу депутати зосередили на розділі «Президент». Деяких обурювало те, що депутатський термін — чотири роки, а ось Президент обирається строком на 5 років. І взагалі, зазначали вони, чи потрібен нам інститут президентства і чи не варто винести це питання на референдум? Іноді складалося враження, що депутати говорять не про Президента як найвищу службову особу в державі, а конкретно про Леоніда Кравчука.

Із 62 депутатів, які записалися на виступи, свої думки встигли висловити лише дев'ять. Тож про остаточне рішення щодо цього проекту ми, певне, дізнаємося іншим разом.

Олександр ВИНОКУРОВ.

Інтерв'ю в кулуарах

Альберт КОРНЄЄВ, народний депутат України

В проект «Основних конституційних положень про організацію державної влади і самоврядування в Україні» внесено багато пунктів, що не вимагають всенародного голосування, бо не викликають жодних сумнівів. І одночасно за рамками проекту залишилось те, що насправді є причиною деструктивної роботи у ВР, заважає парламенту схвалити проект Конституції і потребує розгляду на всенародному референдумі.

І ще один момент: цей проект складено так, що він передбачений тільки на позитивний результат референдуму.

Олександр ГУДИМА, народний депутат України

Сьогодні я можу сказати лишень одне: радянська влада у тій формі, в якій вона збереглася в Україні, — анахронізм. І чим швидше ми ліквідуємо її мирним шляхом, тим швидше в Україні здійсняться реформи. Бо вона — головне гальмо для ринкових відносин.

Степан ПАВЛЮК, народний депутат України

Як на мене, найкраще винести на референдум Конституцію. Вона має технічні помилки, але кістяк її нормальний. Невідомо, який буде парламент наступного скликання і в яке русло повернеться його робота. І гарантом стабільності й незалежності для України може бути саме її основний закон, ухвалений цілим народом.

Записала Наталя ФІЛІПЧУК.

КОГО ПЕРЕОБИРАТИ ПЕРШИМ?

Парламентська хроніка: ранкове засідання 26 січня

На ранковому засіданні народні депутати продовжили обговорення питання про всеукраїнський референдум з Основних конституційних положень про організацію державної влади і самоврядування в Україні.

Перший промовець, народний депутат України Микола Хоменко, який працює в апараті Президента України, наголосив, що запропонований документ і проект постанови з цього питання є результатом колективної праці провідних учених України, що над ними працювали представники Рад усіх рівнів, і закликав парламентаріїв проголосувати за постанову про проведення референдуму.

Однак аргументи оратора були, очевидно, не настільки переконливими, щоб до них дослухалася решта. Навпаки — народні депутати піддали критиці запропонований документ. Хоча при цьому теж не були одностайними. Наприклад, народний депутат Табурянський вважає, що спершу необхідно переобрати Президента, змінити внутрі- і зовнішньополітичний курс держави, а лише потім провести нові вибори парламенту.

Розглянути основний проект Конституції і взагалі не приймати ніякого рішення із запропонованого проекту щодо референдуму — така думка депутата Свідерського. Його підтримали інші парламентарії, в виступах яких прозвучало чимало критики Президента України, його прагнення уникнути відповідальності за роботу виконавчих структур. Тому перший варіант проекту постанови з розглянутого питання набрав лише 61 голос «за».

Парламентарії проголосували за другий варіант постанови, в якому, зокрема, вказується, що після обговорення питання Верховна Рада доручила комісіям з питань законодавства і законності, діяльності Рад і місцевого самоврядування за участю членів Конституційної комісії підготувати пропозиції і внести розгляд Верховної Ради питання про внесення на референдум Основних конституційних положень про організацію влади в Україні.

Потім приступили до обговорення програм державної приватизації в Україні.

Василь ЮРЧЕНКО.

Кампанія для школярів

Дивовижну винахідливість у підготовці до виборів виявив комітет у справах молоді Кремінської держадміністрації, розповсюдивши анкету опитування виборців про наступні вибори до Верховної Ради України серед... школярів. Дітям було доручено передати анкету своїм батькам.

А запитання в анкеті — одне краще за інше. Наприклад, подано список можливих кандидатів у депутати ВР України від Кремінського району і завдання: «Потрібні прізвища підкреслити». Або ось таке: «Якою мовою можуть навчатися ваші діти: російською чи українською?»

Виборів це питання не стосується. Але дуже добре видно, що підрозділ держадміністрації все ж не вирішив, як краще діяти: чи за Законом про мови, чи якось інакше.

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.

МБР бере курс на парламент і партію

Перша всеукраїнська конференція Міжрегіонального блоку реформ (МБР) відбулася в Харкові 21 січня цього року під гаслом «Міць — державі, заможність — людям, розум — владі» Можливо, саме оце розуміння того, що кому потрібне, і вміння відверто казати людям те, що вони хочуть почути, й винесло на найвищий гребінь популярності лідерів МБР, колишніх заступника Голови ВР України В.Гриньова та Прем'єр-міністра Л.Кучму. Останній з нез'ясованих причин на засновчу конференцію свого «дітища» так чомусь і не з'явився, але його й досі доволі високий рейтинг було використано сповна: обрано співголову координаційної ради МБР.

На підсумковій прес-конференції В.Гриньов дав усім зрозуміти, навіщо йому, лідерові об'єднання «Нова Україна», потрібний екс-прем'єр. На думку Гриньова, «Нова Україна» — це союз політиків і підприємців, зайнятих в основному в недержавному секторі економіки, а сьогодні в Україні на часі і потрібна ринкова трансформація всієї економіки. А вона в нас, як відомо, була, є і ще тривалий час залишатиметься державною і напівдержавною, коли значна частина директорату сприйматиме слово «ринок» скоріше як географічне поняття, а не нову форму господарювання.

Вимога ринку як системи господарювання стала наріжним каменем ідеології МБР. Тож цілком зрозуміле подвійне призначення залучення до блоку директорів: з одного боку, їм теж треба реформуватися, з другого — директори — це сила, гроші, вплив у регіонах, а отже, й місця у парламенті. Ринкове трансформування, за МБР, має пройти три стадії: фінансову стабілізацію, приватизацію і структурну перебудову.

Інший ідеологічний «кит» МБР — це усвідомлення того, що Україну треба будувати як багатонаціональну державу, яка реалізує інтереси всього населення, а не певних етнічних груп, і побудована на федеративному принципі. І взагалі, це видно і з назви, блок робить ставку на самостійність регіонів, бо, за словами В.Гриньова, регіони — це реальне життя, а «сума помилок центру перевищила допустимий рівень, перейшла той рубікон, коли помилки становлять небезпеку для держави». За МБР, регіони — це основа для реформ і кадрова кузня, бо головне завдання блоку — збагатити інтелектуально-організаційний кадровий потенціал центру новими регіональними лідерами.

А ще МБР виходить з того, що Україна — вічний стратегічний союзник Росії, і це стратегічне союзництво грунтується на тому, що, по-перше, українські товари ще довго знаходитимуть ринки збуту тільки в Росії. По-друге (це давня ідея Гриньова про «два локомотиви») Україна і Росія, стабілізувавши геополітичний простір колишнього СРСР, можуть сприяти інтеграції Східної Європи до загальноєвропейських процесів. Як Німеччина і Франція, які забули свою віковічну ворожнечу і сприяли побудові Європейського союзу.

А головна найближча мета МБР — вибори до нового парламенту. Причому блок, не соромлячись, відверто сказав про те, що збирається жорстко контролювати політичними методами своїх висуванців у парламенті. Здійснюватиметься це дуже просто: регіональні команди, які «зроблять» депутатів, контролюватимуть їх постійно: забезпечуватимуть завданнями, стежитимуть за виконанням, за публічними заявами і про все повідомлятимуть виборцям. Одне слово, у депутатів від МБР залишиться вибір: або служити чесно, або позичати очі в сірка. Не стопроцентна, звичайно, гарантія, але хоч таку передбачено.

А кінцевими цілями двох найближчих місяців В.Гриньов назвав створення фракції в парламенті, яка діятиме за власною економічною програмою, і структур для трансформування МБР у нову політичну партію консервативно-ліберальної орієнтації. Проти цього присутні не заперечували і роз'їхалися працювати. Потрібна для сьогоднішньої України справа...

Володимир СКАЧКО, оглядач.

Київ — Харків — Київ.

Проблема №...

Довгий шлях до згоди

Тяжка доля випала сільським будівельникам України. Скільки років існує галузь, стільки її перебудовують, перекроюють, взагалі — «поліпшують». Причини невдач в агропромисловому комплексі часто шукали не в самій організації сільського господарства, а в допоміжних структурах, у тому числі й у будівельників. Хоча здавна відомо: що посієш, те й пожнеш. Особливо посилилася реформаторська сверблячка після злиття Мінсільбуду з Укрміжколгоспбудом.

РЕОРГАНІЗАЦІЯ семирічної давності була переспіла. Обидва відомства виконували по суті одні й ті самі завдання, що породжувало паралелізм, зустрічні перевезення, неповне завантаження будіндустрії. Часто в одному райцентрі розміщувалися дві малопотужні будівельні організації і кожна мала власну контору, базу, склади. Бувало, потрібні одному відомству на місці конструкції завод ЗБВ іншого підпорядкування відправляв за сотні кілометрів, а сюди їх присилали теж здалека. Таке розпорошування сил і коштів зашкоджувало справі, й тому, незважаючи на різноманітні форми власності — державну у Мінсільбуду і кооперативну у Укрміжколгоспбуду, об'єднання і міністерство злили воєдино, в кооперативно-державну власність.

Злиття відбувалося болісно, як, втім, будь-яка реорганізація. Одні структури ліквідовували, інші створювали, але за тих часів вказівки зверху виконували швидко й «під козирок». Точнісінько так, як і наступна реорганізація — народження Держагропрому. В багатьох районах почалися «експерименти». Підрядні організації визначили в райагропроми, не питаючи, вольовим порядком, зобов'язавши бути господарем при виробниках сільгосппродукції. Заперечувати тоді було не заведено. Почали з'являтися елементи волюнтаризму, натиску на будівельників. Потрібен, скажімо, тваринницький комплекс — і край. А як добувати незамовлені вчасно матеріали, устаткування, де брати людей, механізми — справа, мовляв, ще підрядника.

Тоді все-таки вдалося запобігти розтягуванню організацій по районних подвір'ях, і галузь зосталася єдиною, потужною виробничою структурою, а РАПО разом з Держагропромом пішли в небуття. Проте постала нова небезпека. Почали створювати агрофірми, комбінати, об'єднання — явище взагалі позитивне. Та підрядників, знову ж таки не питаючи, відокремили з єдиного будівельного комплексу і ввели до цих утворень. Що з цього вийшло, міркуйте самі. Через рік-півтора більшість організацій повернулися назад до системи, але вже спустошені, як кажуть, голі й босі.

Такі експерименти не могли минути безслідно для галузі. Зростали плутанина, штурмівщина, більшало довгобудів. А тут ще турбот додали Чорнобильська програма відселення із зони відчуження, ліквідація наслідків землетрусу у Вірменії. Обсяг робіт на селі було різко скорочено. Проте ціною величезних зусиль людей, відданих справі, насамперед членів правління і ради корпорації, не зважаючи на критику з усіх трибун, тиск у високих інстанціях та різні закулісні ігри, галузь вдалося зберегти з усім її кадровим потенціалом та основними фондами. Тепер постало питання, як жити далі.

З А рекомендацією низових організацій скликали республіканську установчу конференцію і створили нову організацію — корпорацію Украгропромбуд. Її побудовано на добровільній основі, всі її засновники, як і раніше, залишилися юридичними особами, їхнє майно збережене за ними, але найголовніше — корпорація стала позавідомчим, нікому не підзвітним, звичайно крім своїх засновників, утворенням.

Насправді агробудівці перші в будівельному комплексі республіки проклали шлях до ринкових відносин. А першим, як відомо, завжди нелегко. Це потім уже будуть обома руками за ринок і питати: та хто ж не хотів його? А поки що нововведення спричинило зливу обурень і передусім у колах, котрі звикли жити й думати по-стародавньому — у декотрих керівників областей, республіканського рівня. По-людськи зрозумілі їхню логіку можна. Адже тепер вони не можуть керувати будівельниками, нав'язувати їм ті або ті об'єкти, примушувати працювати в борг, без документації або матеріалів — те, що вони робили всі ці роки під приводом потреби відроджувати село. За десятки років такого господарювання в село «закачали» сотні мільярдів рублів, а тепер карбованців — де вони? Але такий стан цілком влаштовує тих, хто живе приспівуючи за колгоспний, а точніше — за державний рахунок. Ось чому будівельники, які вирішили працювати на договірних основах, стали не до вподоби.

Тим часом наближення приватизації примусило агробудівців зробити наступний крок — поставити питання про власність.

Три десятки років тому міжгосподарські будівельні організації створювали на внески колгоспів, і це дало тепер підставу заявити з усіх трибун: ми вас наймали і тому жодного майна у вас немає, все наше. Але, даруйте, 30 років будівельні організації розвивали за рахунок своїх прибутків і банківських кредитів базу, наживали будівлі, механізми, обладнання власною працею, і сьогодні загальна вартість їхнього майна в десятки разів перевищує первісний пай. То за якою логікою частина, повторюю, тільки частина, нажитого не може стати їхньою власністю? Обов'язково має стати. Це дозволить колективам перетворитися у справжніх господарів і після приватизації увійти до ринку не наймитами, а з чесно зарібленим капіталом.

Будівельників, як і колись, звинувачували в усіх смертних гріхах, вимагали їхнього повернення під крило сільгоспорганів і покарання непокірливих, насамперед керівників Украгропромбуду. Більше того, в деяких областях навіть намагалися створити оргкомітети для відновлення міжгосподарських будівельно-монтажних організацій, ділити шкуру невбитого ведмедя — портфелі керівників районних, обласних і республіканських рівнів, спускати з них команди про поділ агробудів на сільбуди та міжколгоспбуди, проводити збори, наради, в основному без участі будівельників, де затверджували статути таких організацій із записом червоним рядком про їхню підлеглість АПК — незалежно від форм власності. Зазначу, Мінсільгосппрод за положенням має виконувати свої завдання на функціональній основі через економічні важелі управління і не має права створювати в своїй структурі виробничо-господарські підрозділи, в тому числі й будівельні. Однак навіть не це головне.

ЧЕРЕЗ що, власне, зчинився гармидер? Аргумент у аграріїв єдиний — ви нас роздягаєте цінами. Але невже власні організації будуватимуть дешевше? Дуже сумнівно. Послуги на ринку підрядних робіт нині коштують приблизно скрізь однаково. Висловлюють і такі міркування: тепер, мовляв, будівельники шукатимуть замовлення більш надійні й відвернуться від потреб села. І знову помилка. Їм вигідно працювати саме на селі, бо пільги тут дуже істотні. Єдина умова — це вчасна оплата праці.

Тепер подивімося, що одержала б молода держава в результаті розділення сільських будівельників. Об'єднання сім років тому відбувалося довго й болюче, розлучення було б ще триваліше й болючіше. Судів, сварок, чвар не минути. Вже сьогодні доволі з'ясувань стосунків на місцях і чуби тріщать так, що в столиці чути. Чи потрібно нам це? Та й як ділити один баштовий кран, один завод ЗБВ у районі, один будинок управління, єдині, унікальні підприємства на всю республіку? Знизяться обсяги робіт на селі. Сьогодні корпорація здатна виконувати замовлень у півтора-два рази більше, ніж робить, але в замовника немає коштів. Борг будівельникам перевищує 300 мільярдів карбованців. Украгропромбуд змушений брати обсяги на стороні, щоб зберегти кадри, але саме це ставлять йому за провину. Хоча сторонні замовники для Мінсільгосппроду зовсім не сторонні для селян. Мінзв'язок, Мінторг, Міністерство охорони здоров'я, Укрсервіс та інші будують у сільській місцевості вузли зв'язку, школи, лікарні, будинки побуту, дороги — створюють ту інфраструктуру, що її так бракує на селі. Та й робіт таких у загальному обсязі корпорації — не більш як 15 відсотків. Нарешті, знову розпочнуться зустрічні перевезення, роздують управлінські апарати, з'являться паралельні бази та склади. Одне слово, від чого пішли, до того й прийшли. Хіба це по-господарськи?

ЗДАЄТЬСЯ, тепер це починають розуміти всі, хто входить до АПК. Між будівельниками й аграрниками нещодавно досягнуто домовленості — визначити частини власності і далі будувати відносини залежно від паю: скільки вклав коштів, стільки й отримуй дивідендів, така ж і вага твого голосу в розв'язанні принципових питань. Відтепер, і це закріплено постановою Кабінету міністрів, Украгропромбуд входитиме до складу агропромислового комплексу, він же його й контролюватиме, але входитиме не підвідомчою в попередньому розумінні організацією, а рівноправним партнером сільгоспвиробника. Це дасть можливість будівельникам одержати істотні пільги, що поширюються на селян — оплата натуральними продуктами на зароблений карбованець, надання земельних ділянок, нормальне оподаткування тощо, а будівельним організаціям — мати велику підтримку держави в особі Мінсільгосппроду, без хоч яких би там зазіхань на їхню господарську самостійність і внутрішню демократію.

Отже, багаторічне протистояння завершилося виваженим компромісом. Дуже хочеться сподіватися, що це буде не тільки на папері.

Георгій ДОЛЖЕНКО.

Указ Президента України

Про внесення змін і доповнень до Положення про інвестування будівництва та придбання житла для військовослужбовців Збройних Сил України

Внести до Положення про інвестування будівництва та придбання житла для військовослужбовців Збройних Сил України, затвердженого Указом Президента України від 1 липня 1993 року № 240, такі зміни і доповнення:

Абзац перший пункту 4 замінити чотирма абзацами такого змісту:

«Передача у власність інвесторам житла, споруд соціально-побутового призначення здійснюється після введення в експлуатацію об'єктів та їх реєстрації в органах технічної інвентаризації.

При цьому на вартість частини житла, що передається у власність інвестору, переносяться суми інвестицій, використані на будівництво жилих будинків та загальноміських інженерних комунікацій до них у розмірі, встановленому частиною другою статті 6 Указу Президента України від 1 липня 1993 року № 240 «Про інвестування будівництва та придбання житла для військовослужбовців Збройних Сил України та членів їх сімей».

Право власності у інвестора на обумовлені в угоді об'єкти виникає з моменту одержання в установленому порядку свідоцтва про право власності в Бюро технічної інвентаризації.

Для видачі свідоцтва до Бюро технічної інвентаризації подаються документи, перелік яких визначається законодавством України. Видача свідоцтва про право власності здійснюється в строк не більш як два місяці з моменту одержання всіх необхідних документів».

У зв'язку з цим абзац другий цього пункту вважати абзацом п'ятим.

Президент України Л.КРАВЧУК.

м. Київ
19 січня 1994 року.

Указ Президента України

Про заходи щодо вдосконалення системи та організації діяльності органів державної виконавчої влади

З метою дальшого вдосконалення системи органів державної виконавчої влади, усунення паралелізму і дублювання в їх роботі, підвищення ролі та відповідальності державного апарату за організацію виконання актів законодавства, здійснення економічних реформ, а також скорочення витрат на його утримання **постановляю:**

1. Кабінету міністрів України:

переглянути у двотижневий строк перелік міністерств, державних комітетів та інших центральних органів державної виконавчої влади і внести пропозиції щодо їх скорочення та проведення інших структурних змін;

передбачити в проекті Державного бюджету України на 1994 рік скорочення витрат на утримання центральних та місцевих органів державної виконавчої влади виходячи зі зменшення чисельності працівників апарату центральних органів у середньому на 30 відсотків, місцевих органів — на 20 відсотків.

2. Рекомендувати Верховній Раді Республіки Крим, місцевим Радам народних депутатів здійснити відповідні заходи щодо впорядкування управлінських структур та скорочення чисельності працівників органів регіонального та місцевого самоврядування і їх виконавчих комітетів до рівня чисельності на 1 січня 1992 року.

Президент України Л.КРАВЧУК.

м. Київ
19 січня 1994 року.

Обережно! Двері зачиняються. Потяг іде в тупик

Треба визнати: ні створене Міністерство транспорту України, ні уряд не бажають звертати увагу на проблеми залізничників. Узяти, до прикладу, забезпечення залізниць нафтопродуктами. Лише одного дизельного пального Південна залізниця витрачає за рік понад 200 тисяч тонн. І що ж із того, спитаєте ви? А ось що: коли раніше я та мої колеги знали, хто мав постачати дорозі пальне, то з 1992 року, по суті, справа пущена на самоплив.

Скільки разів керівництво дороги зверталося і до Укрзалізниці, і до Укрнафтопродукту, і до уряду України — все марно. Надзвичайно серйозна проблема так і залишилася невирішеною. Через відсутність дизпального в окремі дні 1992 року, а 1993 року дедалі частіше доводилося припиняти вантажні й навіть пасажирські перевезення. Машиністів та їхніх помічників, які прийшли на роботу, відправляли додому.

Ще й постійно зростають ціни на пальне. Логічно було б витрати на дизпальне автоматично перекласти на тарифи та залізничні квитки, бо тепловози перевозять вантажі та пасажирів, але вантажні й пасажирські тарифи затверджені на два порядки нижче. А компенсацій — жодних. Цінова дискримінація привела до фінансової кризи залізниці. На сьогодні лише за поставлені нафтопродукти ми заборгували понад 160 мільярдів карбованців. Це дорівнює сумі майже двомісячного прибутку залізниці.

Справа доходить до безглуздя. Ми змушені перевозити нафту та нафтопродукти за подвійними цінами, бо державне постачання нафтопродуктів не забезпечує потреб залізниці. Керівники комерційних структур навіть самі пропонують оплатити реальні тарифи, проте їх підвищення знову ж таки контролює Кабінет міністрів і накладає «вето» на такі дії. Тому через нашу заборгованість практично припинене постачання дизпального, а того запасу, що є, вистачить на декілька діб роботи. Знову змушені будемо зупиняти рух потягів. Технічний стан локомотивного парку гіршає. Деповський та заводські ремонти зменшились майже в 2,5 раза. Багато заводів Росії та інших держав СНД відмовили залізниці у проведенні капітальних ремонтів локомотивів і мотовагонного рухомого складу.

Становище ускладнилося відсутністю постачання вкрай потрібних запасних частин, обладнання, нового рухомого складу. Взяти хоча б приміське сполучення. Для нормального забезпечення приміських перевезень потрібні 54 дев'ятивагонних електропоїзди. Сьогодні маємо 51. 70 відсотків наявного парку підходить до граничного терміну служби. За останні п'ять років залізниця не отримала жодного нового електропотягу.

Отже, основне навантаження в перевезенні вантажів лягає на тепловозну тягу. Парк провідної серії тепловозів — 217 одиниць, з них 40 відсотків вимагають заводського ремонту. А власної ремонтної бази в Україні нема.

Невже не пора Кабінету міністрів серйозно поставитись до потреб залізничного транспорту і нарешті розв'язати питання, на які нема відповіді ось уже два роки. Невже не пора також прийняти закон про транспорт і державну програму підтримки та модернізації залізничного транспорту?

І.ПІДОПРИГОРА, заступник начальника Південної залізниці.

Продиктовано в номер

Меджліс закликав підтримати кандидатуру М.Багрова

Меджліс кримськотатарського народу звернувся до виборців півострова підтримати у другому турі президентських виборів кандидатуру Голови ВР Криму Миколи Багрова. Саме завдяки Багрову, говориться у зверненні, в Криму нема міжнаціональних конфліктів, збережено мир. Меджліс кримськотатарського народу однозначно висловився за непорушність існуючих кордонів, за «Крим як автономну частину держави Україна».

«Саме з цих міркувань програма М.Багрова нам імпонує. Маючи серйозні претензії до Багрова, ми все-таки віримо йому, переконані, що, ставши президентом, він зможе вирішити багато проблем кримських татар», — заявив у розмові з нашим кореспондентом голова меджлісу кримськотатарського народу Мустафа Джемілєв.

Чи будуть радіо- і теледебати?

Кандидат у президенти Республіки Крим від Республіканської партії Криму — партії «Республиканского движения Крыма» Юрій Мєшков відкинув пропозицію незалежного кандидата Голови ВР Криму Миколи Багрова провести кілька теледебатів у прямому ефірі. На думку спостерігачів, Мєшков і його команда вважають, що вони вже виграли президентські вибори, а 30 січня народ лише остаточно це підтвердить. 24 січня Центральна виборча комісія, керуючись законодавством Республіки Крим, прийняла рішення про проведення 27 січня радіодебатів, з 28 січня — теледебатів між двома кандидатами у президенти. М.Багров одразу ж погодився, Ю.Мєшков поки що ніяк не відреагував. Однак спостерігачі вважають, що на одноразові радіо- і теледебати Мєшков все-таки дасть згоду. Правда, як стало відомо нашому кореспондентові із джерел, близьких до блоку «Росія», цей блок не рекомендує Мєшкову до дня виборів виступати у прямому ефірі.

Серія вибухів потрясла Луганськ

Вибухові пристрої спотворили кіоски по обміну валюти біля головного гастроному міста «Луганський» та в районі центрального ринку. Вдосвіта вибух пролунав біля дверей магазину «Червона троянда». Повилітали вікна у сусідніх будинках. А наступного дня вибухнув автомобіль «Жигулі», що був припаркований до цієї ж «Червоної троянди» і належав директорові магазину. Ведеться слідство.

СВІТ ОБІЦЯНКАМ НЕ ВІРИТЬ

(Початок на 1-й стор.).

Під час нинішнього візиту до США українська делегація має намір досягти певної визначеності нашої країни у стосунках з такими впливовими міжнародними організаціями, як Світовий банк (СБ) та Міжнародний валютний фонд (МВФ). Адже Україна є повноправним членом цих фінансових організацій і має право скористатися певною часткою коштів для фінансової підтримки. Зокрема, Міжнародний валютний фонд може нам надати системну трансформаційну позику в обсязі до 700 мільйонів доларів США.

Після опрацювання програми та отримання трансформаційної позики з боку МВФ можна вести мову про надання Україні Світовим банком реабілітаційної позики в обсязі майже 400 мільйонів американських доларів для потреб критичного імпорту. Що маємо зробити для того, щоб одержати ці кредити? Запровадити жорсткий контроль за кредитною емісією і, зрештою, обмежити її, зменшити дефіцитний бюджет, щомісяця контролювати доходи і витрати, пригальмувати темпи інфляції. Треба врахувати ще одну суттєву вимогу МВФ. Програма економічних перетворень в Україні має бути спрямована на розвиток ринкових відносин, структурну перебудову економіки, соціальний захист найуразливіших верств населення. Тільки чітке виконання цих умов та досягнення конкретних економічних результатів дасть нам змогу одержати фінансову допомогу в повному обсязі.

Одним із результатів успішної співпраці з МВФ може стати «розчинення дверей» до співробітництва з СБ та іншими фінансовими організаціями світу. Таким чином, Україну буде визнано державою, уряд якої може гарантувати здійснення економічних реформ.

Програма візиту урядової делегації України до США досить насичена. Але, за оцінками експертів, умови для успішних переговорів, для досягнення позитивних результатів цілком сприятливі.

То гріх було б не скористатися ними.

Зверніть увагу

Студенти знатимуть більше, ніж професори

— Пане Богдане, презентація вдалася?

— Так, непогано відзначили річницю...

— Рідкісний збіг: презентація і річниця. За словами одного із засновників видавництва «Основи», канадського громадянина, Голови ради директорів пана Богдана Кравченка, видавництво зумисно відклало свою презентацію на часи, коли заявляючи про себе, воно матиме в руках хоч що-небудь.

Це «що-небудь» — близько двох десятків шедеврів світової літератури, в найкращих перекладах і виданих протягом одного року! І ще 50 підготовлених до друку видань, які побачать світ протягом 1994 року.

— Насправді ми мали їх видати ще минулого року, проте є певні складності, — говорить пан Б.Кравченко. — Дуже сподіваємося на стабілізацію в Україні, бо за таких умов працювати важко... Якщо працювати професійно.

— Справді, за рік свого життя, «Основи» встигли заробити авторитет елітарного і цивілізованого видавництва. На його презентацію прийшли представники уряду країни, зокрема віце-прем'єр-міністр М.Жулинський, народні депутати Д.Павличко, Л.Танюк, літератори, перекладачі, журналісти. А також — з дипкорпусу. Бо якщо гроші на заснування «Основ» виділив фонд Джорджа Сороса «Відродження», то самому виданню книг сприяють посольство Франції в Україні та її міністерство культури, Департамент допомоги країнам Центральної та Східної Європи міністерства закордонних справ та зовнішньої торгівлі Канади. Щодо штатівської літератури, владнати проблеми з авторськими правами взявся «Американський дім».

— Для нас це важливо: ми сподіваємося видавати книги, що є основами світової економіки, політології, філософії, культури — літературу, відому цілому світові, крім нас.

— Книги видаються невеликим тиражем, проте вони дешевші за багатотиражні «Анжеліки»... Підозрюю, зумисно: навіть бідні студентські бібліотеки спроможні придбати їх для своїх читачів.

— Нещодавно вийшла з друку перекладена з англійської «Центр Транснаціональних корпорацій ООН. Вільні економічні зони». Для економістів — справжній скарб. Ми знаємо, студенти Київського державного економічного університету мають можливість взяти її у своїй бібліотеці. І вони знатимуть більше, ніж їхні професори, що виховувалися виняткового на «Капіталі».

Наталя ФІЛІПЧУК.

До речі

НОВА УКРАЇНСЬКА ГАЗЕТА

З січня 1994 року виходитиме новий часопис «Книга і культура», який, незважаючи на багатомільйонні збитки, наважилося започаткувати Акціонерне видавничо-поліграфічне товариство «Оберіг» (генеральний директор І.Заславський). Газета зареєстрована Держкомвидавом України. Періодичність — місячник, 16 сторінок.

Уже в першому номері вміщено чимало матеріалів, які, слід сподіватись, викличуть читацький інтерес. Дізнаємося, чому в Білорусі вистачає книжок і для в'язнів, а Україна не може забезпечити ними навіть тих, хто на волі. Друкуються рецензії на нові видання, наслідки журналістського розслідування «У пошуках книжкової мафії» та багато інших книгознавчих матеріалів.

Не менш сенсаційною є побудована на архівних матеріалах розповідь про те, як колишній генсек Леонід Ілліч визволяв із в'язниці звичайного чернівецького спекулянта, за що і одержав у дарунок від його родичів радіоприймач «Грюндік»... Отже, навідуйтесь до газетних кіосків.

Інф. «ГУ».

Точка зору

УНСО не буде армією...

«Наші люди звикли жити у великій державі. Ми зробимо Україну великою, щоб народу не потрібно було міняти своїх звичок», — заявив у розмові з нашим кореспондентом голова Львівського обласного комітету УНА, редактор газети «Голос нації» Андрій ШКІЛЬ.

— Пане Андрію, хочу запитати вас як колегу і як політика: скільки ж кольорів у націоналізму? Націоналістичні організації множаться на наших теренах, мов гриби після дощу, і кожна з них вважає себе «істинною». Нещодавно було зареєстровано «ОУН в Україні». Хто наступний? Мене, зокрема, цікавлять взаємини Української національної асамблеї і Конгресу українських націоналістів, адже їхні лідери — Слава Стецько та Юрій Шухевич — увійшли в історію національно- визвольних змагань, а нині вони — претенденти у парламентарії.

— Нинішній розкол в ОУН — це наруга над ідеєю. На зборах «ОУН в Україні» можна було почути таке: «Добре, що в наших лавах немає молоді». КУН також об'єднує здебільшого літніх людей. Це поміркована структура, яка, на відміну від УНА, з радикалізмом і за руку не ходила. Стосунки у нас нейтральні. З нашого боку немає побоювання, з їхнього — буде. Така вже вада старших людей. Я не думаю, що ми співпрацюватимемо, коли прийдемо в парламент. Слави Стецько в ролі президента, «української залізної леді» (ця ідея дуже популярна серед кунівців) я побоююся так само, як збереження на посаді Леоніда Кравчука. Бо Леонід Кравчук — це значить трошки Америки й багато. Росії, а Слава Стецько — трошки Росії і багато Америки. Ні американські сили, ні, тим паче, російські Україні не допоможуть. Та ми не проти того, щоб Слава Стецько стала парламентарієм.

— Політика — це мистецтво компромісу...

— Про якісь компроміси можна буде вести мову, коли Україна стане сильною серед сильних. А нині вона навіть не на колінах, а вже розпластана на животі.

Чехія, приміром, непогано живе завдяки своєму маленькому військово-промисловому комплексу. Навіщо ж нам виробляти на конверсійних підприємствах млинки, які не мелють кави, коли ми можемо випускати ракетоносії, космічну техніку тощо? Незалежність роззброєної, слабкої України — це міф.

— Гаслом УНА є слова «Сила, порядок, добробут». Що таке порядок, про який нині говорять політичні лідери, для вас?

— Порядок — це коли спочатку припиниться безладдя, а потім припиниться й хаос. Хаос — це коли люди не виконують покладені на них функції. А безладдя — коли вони виконують не на них покладені обов'язки. Встановлення порядку може йти двома шляхами: або ми його наведемо, або нам його наведуть.

— Зі зброєю в руках також? УНСО як сателіт УНА готова до цього?

— Слово — також зброя. А УНСО ніколи не була військовою, а лише парамілітарною структурою, дослівно — коловійськовою. УНСО не братиме на себе функції армії, служби безпеки, міліції, а стане базовою структурою для всіх, хто носить однострої, навіть для залізничників. Одне з її завдань — підготовка до служби в армії. Юнаки не хочуть служити, і це відображення загального хаосу, що панує в державі. В Японії розкриваються 95 відсотків злочинів. Той, хто вчинив злочин, не втікає, а спокійно чекає, доки його заарештують. Така віра у невідворотність покарання, у порядок. Знахабнілі кримські хлопці принишкли б, їхні амбіції лопнули б, мов мильні бульбашки, якби вони відчули сильну волю і сильну руку Президента України. Та вони не відчули — і ось... маємо те, що маємо. Перевага Юрія Мєшкова на президентських виборах у Криму — це крок до військового конфлікту.

— Ви розраховуєте на перемогу у виборах до парламенту?

— Влада у нашій державі — це папірець, який несе вітром. Ми не чекаємо перемоги для себе. Для нас поразкою буде не відсутність у парламенті, а прихід до влади ворожих нам промосковських, проамериканських сил.

Будь-якого економіста в нинішньому парламенті можна вважати потенційним ворогом, бо нині нам потрібні передусім державники, які врятували б об'єкти для економічних експериментів. Говорити про реформи на тлі загального хаосу — нонсенс...

Розмову вела
Оксана ТЕЛЕНЧІ,
власний кореспондент «Голосу України».

Львів.

Парадокси

Виключили колишнього секретаря

Напередодні виборів до парламенту збори комуністів Херсонської міської парторганізації розглянули питання про, так би мовити, партійну долю колишнього першого секретаря обкому КПУ Михайла Кушнеренка і колишнього другого секретаря Олександра Мельникова. Одні наполягали на прощенні їхніх «гріхів» перед померлою партією, інші — категорично заперечували проти того, щоб вони поповнили негусті лави нинішньої парторганізації.

Як повідомив секретар обкому відновленої КПУ Михайло Пономаренко, склалася дещо парадоксальна ситуація. Згідно з вимогами торішнього з'їзду КПУ в Донецьку колишні керівники, котрі скомпрометували комуністичну ідею, зрадили їй, підлягають виключенню з партії. Але ж слід зазначити, що створено фактично нову партію. Отже, правильніше було б говорити не про виключення, а про відмову у реєстрації. Однак, дотримуючись букви положення, учасники зборів усе-таки виключили О.Мельникова з КПУ. Щодо М.Кушнеренка, то розгорілася дискусія, навіть полеміка, у дусі минулих часів. Приміром, ветерани партії ніяк не уявляють життя нової організації без своїх колишніх кумирів і закликали дотримуватися «демократичних традицій» КПРС у роботі з кадрами, бачачи названий юридичний аспект проблеми. Одне слово, шанси знову потрапити до ідеологічної альма-матер нинішній голова обласної Ради М.Кушнеренко ще не втратив. От тільки розраховувати на підтримку сучасних комуністів на виборах, на думку сьогоднішніх товаришів, йому навряд чи варто.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.

Херсон.

Добра вість

Інститут українністики започатковано на Донеччині

Про це було заявлено на засіданні ініціативної ради, куди увійшли викладачі Донецького державного університету, гімназії, військового ліцею, представники громадськості. Обраний тут же ректор майбутнього вузу професор Степан Мишанич повідомив, що створення інституту вже схвалено урядом і Міністерством освіти України. Донецький інститут українністики буде автономним навчально-науковим закладом. Потреба у такому вузі є. Бо нині на Донеччині у школах, середніх навчальних закладах, вузах не вистачає сотень тисяч викладачів української мови та літератури.

Валентин ДЕМЧЕНКО.

Донецьк.

ВЖЕ НЕ ЗУПИНИТИ

Панорама

Ефект вибухлої бомби викликали останні події в російському істеблішменті. Довге формування уряду завершилося тим, що з нього пішли Є.Гайдар і Б.Федоров, зміцнилися позиції «твердих господарників», котрі зробили собі кар'єру в роки «ударного» брежнєвського будівництва. Водночас дедалі впливовішим органом влади і центром притягнення політичних сил стає Державна Дума, де на провідні ролі відразу ж вийшли пан Жириновський і товариш Зюганов. Усе це разом, перемножене на новий стрибок інфляції в Росії, змусило занепокоїтися навіть там, де грому вибухлої політичної бомби поки не чути.

Більшість оглядачів в усьому світі сходиться нині на думці, що московська реформа дала тріщину, що далі нічого доброго не передбачається і, можливо, сама ця і не дуже цивілізована країна, на довгі десятиліття зануриться в трясовину безладу і мракобісся.

Втім, «чорні прогнози» — справа стосовно Росії не нова. Точнісінько так само споглядав Захід і на прихід до влади більшовиків, пророкуючи останнім недовге існування. Точнісінько так само посміювався він над гігантоманією планів вусатого Коби. А ті — робили свою справу як могли і вміли: на власний розсуд, не дуже рахуючися з думкою Заходу та іншого «ворожого оточення». Ось і нині, дивися, стане наступним президентом Жириновський і побудує свою велику Росію, в якій «Росіянину трішки краще, іншому — трішки гірше».

Та це — з області прогнозів. Поки що Володимиром Вольфовичем лякають іноземців, сам він грізно кричить «мовчати!» з думської трибуни. Але політичну музику в Москві замовляють і роблять інші.

Пригадаємо, як півтора року тому Єгор Гайдар, тоді виконувач обов'язків голови уряду, запевняв усіх: долар от-от пірне на позначку 60—80 рублів і на тому рівні стабілізується. Одночасно робилося все можливе і неможливе, щоб збити його курс. Вдалося це до певної межі неймовірними зусиллями. Коли долар впав до 125—130 «дерев'яних», багато хто кинувся його збувати і прорахувалися. Всього за кілька тижнів гордий американець, обтрусившись після ін'єкції російського Центробанку, стрімко набрав висоту. І вже в травні минулого року за «нього» давали російську тисячу. А ті, хто не піддався загальній паніці і не став збувати долари, мали зиск. Так само, як і тисячі спекулянтів, котрі скупили «зелені» практично за безцінь. Ось і сьогодні крик про обвальне падіння рубля — якась гра тих, хто при владі. Йде природній процес. Правда Павла Бунича, який спокійно зазначив, що він давно чекав курсу 1:2000. А менше було тому, що Центрбанк деякий час був здатен викидати на біржу величезну кількість «баксів», часто проводячи цю операцію винятково в політичних цілях.

«Фінансова стабілізація» в гайдарівському кабінеті стала таким самим невідчепним поняттям, як «визначальний рік» за брежнєвських п'ятирічок. Ігри на біржі, спроби збити курс долара нічого доброго дати не могли, якої миті мав статися обвал рубля. Жвавий голос диктора наприкінці літа — початку осені торік радував співвітчизників — мовляв міцніє курс вітчизняної валюти. А реально продовжували зростати ціни. До того ж в Москві вони перетнули нью-йоркські і лондонські рубежі, що колись видавалися недосяжними. З однією лише поправкою: середня зарплата москвича дещо різниться від заробітку ньюйоркця.

До речі, про зарплату. Особисто мені просто весело слухати ударні рапорти про 100-доларові получки більшості російських громадян. Давайте лічити. Загальновідомо, що радянська людина заробляє біля 10—20 доларів на місяць з урахуванням пільг. Виходить, середньомісячний заробіток за час економічної кризи, розпаду старої господарської системи, руйнування системи пільг і привілеїв різних категорій трудящих зріс у Росії в 5—10 разів. За рахунок чого, скажіть на милість?

Але Гайдар і його команда, свято віручи в реформу робили все, що й мали робити. Болящє б'ючи при цьому по кишені мільйонів громадян, які не звикли добросовісно заробляти собі на хліб насущний, а лише закликали до соціального захисту. Нині настав момент, коли прем'єр-міністру і Президенту РФ в разі продовження жорсткого курсу на фінансову стабілізацію і досягнення рентабельності економіки треба робити крутий поворот на шляху до ринку. А саме: закривати нерентабельні підприємства, скорочуючи при цьому величезну кількість їхніх працівників. Просто кажучи — викидати на вулицю мільйони безробітних.

Росія в цьому не перша — чимало реформованих колишніх тоталітарних країн пройшли крізь це. Але в них була наявна перевага — жорстка цивілізована влада.

У московського керівництва таких можливостей нема. Важко втримати жорсткий режим цивілізованої влади в державі, де чи не кожне село проголошує себе державою. Отже Президент і прем'єр-міністр, формуючи новий кабінет, стали перед вкрай складною проблемою: як продовжувати реформи, не підірвавши політичну ситуацію в країні? Зробили єдиний можливий за цієї ситуації висновок. Звичайно, що свій висновок зробили і Гайдар з Федоровим — вони пішли з уряду закономірно.

Нині на Заході здійнято галас, мовляв, Росія повертається в комуністичне прокрустово ложе. Облиште, ні про яке повернення не йдеться, поки при владі певні себе політики. Подібне можливе, якщо біля керма опиняться нові комуністи. Тому нині важливо інше: народ втомився від експериментів над ним, хоче соціального захисту і так легко вірить в балачки радикалів, які обіцяють манну небесну відразу, тільки-но ці радикали прийдуть до влади. Чорномирдін, Сосковець, Заверюха, як, між іншим, і Гайдар, і Федоров, відмінно поінформовані щодо настроїв в країні. І прекрасно розуміють, чим загрожує Росії і світові місцевий радикалізм з пістолетом. За зовнішньої відмінності їхніх підходів до проведення реформ цілком очевидно, що ніхто з них не ставатиме на шляху докорінних перетворень суспільства. Надто важкий потяг, що зрушив з місця і набирає швидкість. Тільки ось кожен «машиніст» буде вести свій локомотив по-різному.

Валентина ПОПОВА.
Москва.

Амбіції недоречні

У парламентах світу

Введення військ до столиці Азербайджану в ніч з 19 на 20 січня 1990 року було ретельно сплановане центром і керівництвом Азербайджану того часу. Документи й факти, що підтверджують це, було наведено на спеціальному засіданні Національних зборів (парламенту) Азербайджану, яке обговорювало кілька днів трагічні події чотирирічної давності. Підбиваючи підсумки засідання, Гейдар Алієв наголосив на необхідності продовжити обговорення питання, бо, за його словами, розкриваються нові й нові факти та документи про події тих днів. Це дасть змогу провести об'єктивне розслідування й розкрити істину. Він закликав депутатів «виступити з позиції загальнонаціональних інтересів, відкинувши політичні амбіції».

Вістки з діаспори

IV том присвячений Австралії

Триває праця над австралійським томом Енциклопедії української діаспори (ЕУД). Редактор цього видання Василь Маркусь відвідав Австралію з метою провести останні редакційні праці над четвертим томом ЕУД, присвяченим українській діаспорі в Австралії. Австралійський том подасть інформацію про перебування українців в Азії та Африці, й міститиме понад 650 статей і 300 ілюстрацій. Підготовка цієї великої енциклопедичної книги про всі аспекти життя української діаспори в Австралії триватиме понад рік.

Фотофакт

У В'єтнамі з успіхом формуються ринкові відносини. Наприклад, експортне підприємство з обробки продуктів харчування в провінції Донгнай підписало контракт з 200 приватними виробниками горіхів кеш'ю та банановоі пудри на їхню поставку. Обробка й подальший експорт продуктів дасть підприємству, як повідомляє агентство ВІА, оборот коштів розміром 3,8 мільйона доларів.

На знімку: обробка горіхів кеш'ю на підприємстві.

Фото ВІА—ІТАР—ТАРС

Реформи

Висловили глибокий жаль

«Ми надалі не в змозі надавати допомогу російському урядові. Бо цілі й методи, оголошені прем'єр-міністром, явно розходяться з нашими концепціями», — заявили у листі до Президента Б.Єльцина два його західних економічних радника Дж. Сакс зі США та А.Аслунд зі Швеції. Вони також висловили глибокий жаль через відсутність послідовності в економічному урядовому курсі й попередили, що це спричинить один з найвищих у світі рівнів інфляції.

Тим часом Є.Гайдар, виступаючи минулої неділі у Москві на зібранні демократичних сил, заявив: у Росії нині переміг небезпечний підхід до питання, яку Росію ми хочемо мати. Ті, що при владі, вважає він, будуватимуть державу, яка втручатиметься у всі сфери суспільного життя. Вона матиме величезний чиновницький апарат, що зливатиметься з новонароджуваною буржуазією.

Коротко

Манат добре, а долар краще

Як платіжний засіб у Туркменистані тимчасово використовуватимуть іноземну валюту. Цей захід, передбачений постановою Президента Туркменистану, що вийшла днями, вжито з метою стимулювання зовнішньоекономічної діяльності й збільшення валютних надходжень. Банкам, підприємствам, закладам і організаціям, котрі мають ліцензію Центрального банку Туркменистану, дозволено приймати платежі в іноземній валюті. Оплата громадянами іноземних держав проїзду авіаційним і залізничним транспортом, проживання в готелях та послуг зв'язку здійснюється лише в іноземній валюті.

Продиктовано в номер

Стурбованість станом економіки

висловив уряд Таджикистану. Його глава Абдужаліл Самадов звернувся до співвітчизників. Зокрема, він закликав громадян внести конструктивні пропозиції, ідеї та думки щодо раціонального використання потенціальних природних ресурсів держави і великих творчих можливостей народу.

Окреслили перспективи співробітництва

З офіційним візитом Ригу відвідала американська військова делегація. Її члени під час зустрічей з міністром закордонних справ Г.Андреєвим і міністром оборони В.Павловським повідомили про створення в США спеціального фонду, призначеного для співробітництва з різними державами у військовій галузі. Американські військовики відзначили, що США з розумінням ставляться до занепокоєння Латвії щодо своєї безпеки. На переговорах підкреслено, що НАТО може допомогти консультаціями для розробки оптимальної моделі участі Латвії в програмі «Партнерство заради миру». Висловлено рекомендацію взяти участь, в рамках цієї програми, у спільних військових маневрах Північноатлантичного альянсу.

Повернутися за стіл переговорів

про майбутнє Гонконгу закликали Китай міністр закордонних справ Великобританії Д.Херд та губернатор Гонконгу К.Петтен. Цю заяву оголошено після засідання урядового комітету в справах Гонконгу. Д.Херд підкреслив, що уряд його держави готовий відновити з китайською стороною обговорення спірних питань. Адже до липня цього року вже треба розробити пакет законодавчих пропозицій, які визначать порядок виборів у Гонконзі напередодні його передачі під суверенітет Китаю у 1997 році.

Б.Клінтона поважають

Зростання популярності в народі американського президента засвідчило опитування громадської думки, проведене газетою «Вашингтон пост» і телекомпанією Ей-Бі-Сі. 60 відсотків американців мають про нього гарну думку. Це рекордний показник з моменту приходу Біла Клінтона до влади. Позитивно оцінили зовнішню політику президента 54 відсотки опитаних. 44 відсотки заявили, що становище в економіці поліпшується, і лише 18 відсотків вважають, що воно погіршується. Минулого року більшість американців песимістично оцінювала перспективи економіки держави.

«З Президентом ПАР ми не сварилися»,

заявив лідер АНК Нельсон Мандела. Таким чином він спростував повідомлення засобів масової інформації, які стверджували, що між Президентом Федеріком де Клерком та Нельсоном Манделою загострилися стосунки. Африканський лідер підкреслив, що в ході передвиборчої кампанії можна дозволити собі грубі словесні випади. Але вони аж ніяк не можуть вплинути на готовність спільно обговорювати проблеми ПАР, коли виникає така необхідність. Н.Мандела висловив упевненість в тому, що з приходом до влади демократичного уряду, за підсумками загальних нерасових виборів, у країні запанує мир.

Зменшити економічну залежність від Заходу,

закликав Президент Ірану Хашемі-Рафсанджані на нараді міністрів закордонних справ Організації економічного співробітництва, яка розпочалася в Тегерані. У нараді беруть участь Іран, Туреччина, Афганістан, Азербайджан, Казахстан, Туркменистан, Киргизстан, Таджикистан, Узбекистан. Учасники зустрічі вважають, що посилення співробітництва їхніх країн послабить економічну залежність від Заходу, зменшить політичне і збройне протистояння в регіоні.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

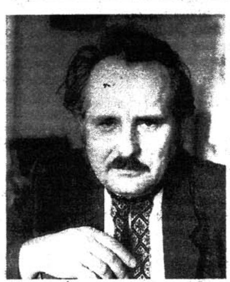
Степан ПУШИК

На цій землі — прекрасній і страшній

Наші першодруки

Степан Пушик народився 26 січня 1944 року в селі Вікторів Галицького району Івано-Франківської області в селянській родині. Тепер він уже кандидат філологічних наук і ще народний депутат України. Бо за свої 50 років устиг зробити багато — у літературі й на громадській ниві. Його творчість гідно відзначена Державною премією України імені Т.Г.Шевченка, а звання народного обранця він чесно відпрацьовує в парламенті. І ця частина його діяльності реклами не потребує, бо на видноті.

У поезії Степана Пушика, зокрема у віршах, вміщених сьогодні, легко вгадуються генеалогічні корені автора. Це — Галичина і вся Україна. А поезія тим і приваблює, що автор сповідується читачеві осібною художньою мовою. В цьому індивідуальність й неповторність митця.

* * *

Не відійшли в минуле дні
тривожні.
Чому тривожно на душі мені?
Багато слів, але діла
порожні,
Хоч не порожні на події дні.
Дев'ятим валом йдуть високі
хвилі,
Сягаючи натомлених осель.
Ще копошаться цвіркуни
безкрилі,
Щоб оспівати дурнів
корабель.
І приміряють золоті корони,
Соромлячись вчорашнього
хвоста.
Ворони хрестяться побожно
на ікони
Йдуть розпинати рідного
Христа.
Та поки що вони його
оббрешуть,
Вони йому вквітчають
терном путь.
І буде хрест! Вони його
ще тешуть.
А витешуть —
то Бога розіпнуть.
А замість свого випишуть
чужого!
І дух чужий сприймуть
в душі своїй.
О світе мій! Чого?
Чого так вбого
На цій землі
прекрасній і страшній.

26.02.1992.

ФОРМА ПРАЦІ

Всяка праця на цім світі
Почесна й величня,
Чи то праця розумова,
Чи праця фізична.
Нині третя форма праці
Набирає моди:
Це во славу Батьківщини
Язиком молоти.

* * *

Люблю! Люблю
зимовий вечір,
Як сніг мететься по льоду.
Коли в печі вогонь щебече
Якусь різдвяну коляду.
Коли пливуть глибокі думи,
Ти вгадуєш товаришів,
І тлуми смутку, тлуми суму
Змітає радість із душі.
Як в хмарі місяць лебедіє
І туманіє далина,
І відчайдушно йде надія,
Мов ясновидниця весна!
Та скаженіє буря злющо:
Здіймає сніг, кудись несе.
Та це минуще! Те минуще!
Минущі ми! Минуще все!

23.12.1992.

* * *

О пізня осінь, пізня
В холодному селі.
В садах чорніють гнізда
Порожні і старі.
По озері замерзлім
Листок дзвенить, мов мідь.
Береза, як на лезі,
Роздягнена стоїть.
Під льодом річка плине,
За нею — береги,
Де тихий кущ калини
Чекає на сніги.
Він не боїться стужі,
Хоч, може, й не герой!
Був світ сумний, байдужий,
Та став тепер не той.
Він сам себе шукає,
Себе в собі знайде.
Хто по землі ступає?
Даждьбог до нас іде!..

21.10.1986.

* * *

Розсипав місяць втіху золоту,
Дзвінок малий
Великий Час віщує,
Он Ангел,
Цар, Пастух... —
несуть «Звізду»,
Іде «Вертеп» —
Вкраїна торжествує!
Хліб і кутя!
Заплакані свічки
За тими,
хто уже на тому світі.
Не спіть!
Ходіть, малі колядники!
Гостіть! Ростіть,
щасливі і великі...
Вам буде з неба зірка молода
На Землю світло золоте
точити,
Бо не умерла наша Коляда,
Бо є у нас і Учень, і Учитель,
І є Надія чиста і свята,
Що має силу сонних
розбудити.

1.01.1990.

З пошти: соціальний зріз

Президентові, спікеру, в. о. прем'єра...

Останнім часом у пошті «Голосу України» все частіше зустрічаємо листи-звертання громадських організацій і окремих читачів до Президента, Голови Верховної Ради і в. о. Прем'єр-міністра України. І хоч люди розуміють, що редакція — не канцелярія владних структур, вони надсилають і несуть свій біль до газети, нерідко з проханням: «Якщо не надрукуєте, то хоч передайте наш лист в руки можновладцям».

— Це тому, — каже голова ради ветеранів Київської міської організації «Останній військовий призов 1944—1945 років» В. Циганок, — що пробитися на прийом до керівників нашої держави практично неможливо. Ми неодноразово намагалися це зробити, але нас і слухати ніхто не хоче... Правда, одного разу зустрівся з нами перший заступник спікера В. В. Дурдинець, щиро пообіцяв допомогти, була лагідна розмова — тільки досі нічого не змінилося.

За дорученням делегатів Київської міської конференції ветеранів останнього військового призову 1944—1945 років її президія звертається до керівників держави з рядом конкретних вимог. Зокрема, наполягає розв'язати питання про віднесення неповнолітніх призовників 1944—1945 років до учасників бойових дій, а тих, хто був демобілізований з армії за станом здоров'я, — до інвалідів війни. Пропонується також у Законі «Про статус ветеранів війни» окремою статтею визначити осіб, які є жертвами війни, а тих, хто під час бойових дій в інших країнах перебував там за контрактом, заробляв гроші, не вважати учасниками війни.

«Ми чекаємо відповіді на це звертання або згоди на офіційну зустріч до 10 лютого ц. р., — говориться в листі. — Не отримавши відповіді, з чистим сумлінням оберемо інший шлях для вирішення своїх проблем».

Відкритий лист до Президента Л. Кравчука і Голови Верховної Ради І. Плюща редакція одержала також від учасників конференції ветеранів війни і праці міста Енергодар Запорізької області. З болем пишуть вони про злидні, в яких опинилося нині старше покоління нашого народу, про те, як Українське телебачення, по вінця наповнене викривленням історії, різною зарубіжною пошлятиною, розбещує молодь, не виховує в ній прагнення до чесної праці, любові до України. В країні процвітають корупція, наркоманія, злодійство, проституція, спекуляція, а в керівників держави до всього цього «руки не доходять».

Ветерани вимагають від парламенту і уряду вжити термінових заходів, аби приборкати це зло, встановити суворий контроль за станом економіки, торгівлі, культури і побуту, компенсувати громадянам втрати від знецінення їхніх внесків у Державному ощадбанку.

Негайно проіндексувати заощадження громадян в ощадбанку — одна з ряду суттєвих вимог делегатів єнакіївської міської конференції ветеранів війни і праці Донецької області. У листі-звертанні до Президента, Верховної Ради і уряду України вони з гнівом пишуть, що держава безпрецедентно відібрала їхні трудові заощадження, а на затримках індексації виплати пенсій в умовах гіперінфляції безсоромно наживаються комерсанти-банкіри.

«Заощадження трудящих вимагаємо компенсувати відповідно до зростання цін з часу внесення грошей в ощадбанк», — серед інших і таку вимогу висувають у своєму листі машинобудівники Сумського виробничого об'єднання імені Фрунзе.

У ряді відкритих листів-звертань до керівників держави йдеться про неувагу останніх щодо забезпечення народу товарами повсякденного попиту. Люди запитують: чому нині в магазинах часто немає мила, зубної пасти чи порошку, сірників, інших побутових речей виробництва нашої держави? Чому ці та інші дрібниці завозимо тепер з-за кордону? Навіщо витрачаємо валюту і продаємо цей товар за скажену ціну?

Дорікаючи урядовцям за те, що вони допустили занепад виробництва товарів народного споживання, кременчуцьке товариство «Ветерани війни, Збройних Сил та праці — за мир і злагоду в Україні» серед інших вимог настійно пропонує урядові вжити рішучих заходів, щоб повсюди негайно відновити випуск товарів першої потреби, налагодити постачання їх не лише містам і робітничим селищам, а й селянам в обмін на продукти харчування.

Сподіваємося, що Президент, спікер і в. о. Прем'єр-міністра зважать на ці та інші пропозиції і вимоги громадськості.

Володимир ЧЕРКАС.

Кримінальний тиждень

Як повідомила чергова частина МВС України, минулого тижня розкрито 146 злочинів, у тому числі 7 вбивств, 3 факти завдання тяжких тілесних ушкоджень, що призвели до смерті, 6 зґвалтувань, 8 розбійних нападів і пограбувань. Викрито і знешкоджено 44 злочинні групи. У затриманих вилучено гранатомет, автомат, 3 карабіни, 6 пістолетів, 8 обрізів мисливських рушниць, 68 пістолетів, 14 рушниць, саморобна вогнепальна зброя, 4 гранати та понад 40 тисяч патронів до різної зброї.

Виявлено 263 факти, пов'язанні з незаконним обігом наркотиків. Припинено діяльність 7 злочинних груп наркоділків. Порушено 217 кримінальних справ. Затримано 233 осіб. Серед них — 70 без певного роду занять, 13 учнів шкіл і ПТУ та 124 громадянина держав СНД. До адміністративної відповідальності притягнуто 48 осіб. Вилучено понад 178 кілограмів наркотичної сировини.

Навіщо працювати, коли валюта у кафе

Співробітники львівської міліції затримали злочинну групу, до складу якої входило четверо місцевих нероб. Їх заскочили на «гарячому», коли ті, погрожуючи фізичною розправою, вимагали від працівника одного з кафе міста 500 доларів США. Міліція встановлює їхню причетність до інших злочинів.

І знову ртуть

Звідки в учня СПТУ-41, що в Павлограді Дніпропетровської області, Філоненка з'явилося 5 кілограмів ртуті, якої так недостає народному господарству, встановлюють слідчі органи. Але вже доведено, що він намагався збути цей метал за 9,5 тисячі доларів США.

Майже за сюжетом чехівського «Зловмисника»

розгорнулися події біля села Замочок Львівської області. Внаслідок демонтажу та викрадення металевих кутників впала опора високовольтної лінії «Хмельницька АЕС — Жешув (Польща)». При огляді лінії виявлено викрадення ще 73 кутників на 12 аналогічних опорах. Порушено кримінальну справу.

Майор попередив, його не послухали

У Луганську застосував зброю старший слідчий з особливо важливих справ УВС області майор міліції Хатнюк. Це був останній аргумент, щоб припинити напад на нього двох знахабнілих хуліганів. Після попереджувальних пострілів слідчий смертельно поранив обох нападників.

100 тисяч за доньку

Майже дві доби знадобилося співробітникам міліції Донеччини, щоб викрити й заарештувати 7 членів злочинного формування, до складу якого входив і громадянин Іраку. Злочинці викрали у батьків доньку — ученицю 4-го класу Юлю й вимагали за неї 100 тисяч доларів США. У затриманих вилучено пістолет Макарова, 2 радіостанції, автомашини «Жигулі» і «Таврія», а також 1625 доларів США.

Три тисячі перевірок за добу

здійснено на об'єктах торгівлі та в банках України. Серед них 767 — у комерційних структурах та в 141 банку. Виявлено перевищення ліміту грошових коштів у державній торгівлі на 883,1 мільйона карбованців та на 1,4 мільярда карбованців у комерційних структурах.

Нероби озброюються

У Славуті співробітники карного розшуку Хмельниччини затримали неробу Кисельникова, 1962 р.н. У нього вилучено гранатомет, 24 патрони, магазин до пістолета Макарова, морський кортик та до того ж ще й мішечок.

Станіслав КОЛДУНЕНКО,
начальник прес-центру МВС України.

ДЕНЬГИ ДЕЛАЮТ ДЕНЬГИ!

ГОСПОДА! В «ПРАВЭКС-БАНКЕ» ДЕНЬГИ КЛИЕНТОВ ПРЕВРАЩАЮТСЯ В ОЧЕНЬ БОЛЬШИЕ ДЕНЬГИ! ПРИЧЕМ НАДЕЖНО И БЕЗ РИСКА

ПРАВЭКС-БАНК

ПОСУДИТЕ САМИ:

- до 450% годовых по депозитным вкладам юридических лиц
- 837,8 % годовых по вкладам частных лиц
- 20% годовых по вкладам в валюте физических и юридических лиц
- конвертация любых сумм

УДАЧИ ВАМ, ГОСПОДА, И ПРОЦВЕТАНИЯ!

Для Вас мы работаем даже в субботу

г.Киев-21, Кловский спуск, 9/2.

Телефоны: 294-82-22, 294-85-49
Факс: (044) 294-84-00
Телекс: 63-12-50 ALINA SU

«ПРАВЭКС-БАНК»: НАДЕЖНОСТЬ И ЧЕСТНОЕ ПАРТНЕРСТВО!

Сертификат качества	Сертификат качества	Сертификаты
ЕЭС	FCC	NOVELL
ISO 9001 №2542 от 09.02.93	№8315063003 от 28.12.92 США	F-1137 от 11.09.92 W-358 от 20.07.92

У НАДЁЖНОСТИ ЕСТЬ ИМЯ!
НАЗОВИТЕ ЕЁ ПРОСТО – DTK Computer!

1. DTK Computer – это 7 место по объёму продаж на рынке США (250000 компьютеров в 1992г.) по данным Datamation «PC big 50» 1992.
2. DTK Computer – это ежемесячное производство:
   – 120 000 системных плат;
   – 200 000 карт ввода-вывода, SVGA карт, и т.п.;
   – 70 000 блоков питания;
   – 60 000 собранных компьютеров.
3. DTK Computer – это наилучшая модель 486DX/33Mhz из 24 моделей на рынке США, протестированных PC Labs по соотношению:
   – min цена/max производительность
   (PC Magazine 11.02.92г.)
4. DTK Computer – со склада в Киеве, по самым низким ценам

dtk® DTK Computer

Телефон: (044) 562-6084
560-7271
факс: (044) 560-9998

iNiKS
LITHUANIA - HOLLAND

Покупаем

сухое обезжиренное молоко, казеин, натрия казеинат, заменитель сухого молока, вальцованное молоко. Цена - договорная.

Ищем

постоянных поставщиков.

2055 Литва, г. Вильнюс, ул. Сапегос 9 - 4, тел./факс (8 - 0122) 743928

Организация реализует дизельное топливо по безналичному расчету. Телефон (06262) 3-45-77, 7-37-27.

Міжнародний центр приватизації, інвестицій та менеджменту проводить семінар на тему:
Оцінка нематеріальних активів
з 3 по 4 лютого 1994 року

Вартісна оцінка науково-технічних розробок, товарних знаків і фірмових найменувань: комп'ютерних програм, сортів рослин; патентів, ліцензій. Бухгалтерський облік нематеріальних активів.

Учасники семінару забезпечуються методичними матеріалами та пакетом документів.

Тел.для довідок: 446-14-42, 441-76-82.

Факс: 446-82-77.

Адреса Центру приватизації: м.Київ, вул.Ежена Потьє,20, кімн.407.

Слово до дописувачів

Пишіть, звичайно, але... гроші не надсилайте,

бо спілкуватися все-таки будемо переважно на сторінках газети

Зізнайтесь, будь ласка, шановні читачі, чи три-чотири роки тому хтось із вас наважився б у листі до редакції будь-якого видання відверто висловити такі свої «побажання»: «Геть Верховну Раду!», «Уряд — у відставку!», «Геть першого секретаря!». Мабуть, що ні. Нині у пошті нашої редакції маємо щодня по кілька листів з подібними вимогами. Тільки тепер замість першого секретаря називають Президента.

Раніше лише одиниці наважувалися письмово засвідчити своє негативне ставлення до компартії і водночас захищати так званих оунівців і бандерівців. А ось минулого року таких листів надійшло до редакції багато. Та чи не найбільше з-посеред 32 тисяч (з великим гаком) листів було тих, де аж шкварчало невдоволення авторів і діями політиків, і уряду, і керівниками місцевих органів, багатовладдям і безвладдям, зростанням злочинності, дорожнечею, інфляцією та іншими негараздами. В цьому чи не найвиразніша відмінність торішньої пошти від позаминулорічної.

Про що це свідчить? Передусім — про соціальну небайдужість наших співвітчизників, їх (не від веселого життя) політизацію й економізацію, нестримне бажання схрестити шаблі з тими, хто має іншу точку зору, бути почутими (за умови надрукування) народними депутатами, членами уряду, Президентом. З другого боку, це ознака сміливості, розкутості, вільного користування конституційним правом свободи слова і друку. І — що, мабуть, найважливіше — усвідомлення безкарності за написане. Бо ще не так давно за подібне платили позбавленням волі. Оце чи не найвідчутніший здобуток наших років.

Хвилювали минулого року наших дописувачів події в Росії, Криму, суперечки довкола договору про СНД, Чорноморського флоту, доля власної армії, стан культури і рідної мови, відродження релігії, збереження природи і, безперечно, робота Верховної Ради, народних депутатів, їх поведінка на сесіях, діяльність часто змінюваного уряду тощо.

Частину таких листів, дещо скорочених, ми друкували в традиційній сторінці «З пошти». Та через брак коштів на папір газета Верховної Ради почала виходити здебільшого на восьми сторінках. Відтак зникла й сторінка «З пошти». Отож у другому півріччі минулого року ми вміщували на перших сторінках абзаци з листів і тематичні добірки зі стислим викладом оцінок, думок, побажань авторів листів. Тож не ображайтеся, шановні дописувачі, якщо хтось писав багато, а на газетній сторінці побачив «куцачок». Хоч нам часто не просто це робити, але така форма надала можливість стисло висловитися більшій кількості громадян України.

Пишу це ось чому. Зустрічається чимало цікавих листів, однак обсягом зі шкільний зошит, а то й більше. А в кінці ще й застерога: не смійте скорочувати. Так, приміром, І. Ясницький з Червонограда Львівської області цілий шкільний зошит списав порадами, як зупинити інфляцію українського карбованця, як краще ввести гривню. І ми вже хотіли було «висмикнути» з листа шматочок до добірки, аж знаходимо застереження: «Усе, що тут написано, дано мені Святим Духом, Богом. Якщо ви не надрукуєте ці мої вказівки, будете покарані Богом-Отцем нашим. Змінювати і скорочувати текст забороняється». От і маємо клопіт. І весь лист надрукувати не можна, бо він надто довгий і потребує добрячого редагування, і в скороченому варіанті — зась. А подібних листів і заборон немало.

У багатьох минулорічних листах були найрізноманітніші прохання. Посприяти, скажімо, перегляду судової справи, виділенню чи ремонту квартири, захистити від незаконних дій і навіть... перенести межу з сусідом. Декотрі автори почали вкладати в конверти гроші. Як платню за сприяння, допомогу. І якщо, приміром, автор листа просить надіслати адресу якоїсь установи, то це одна справа. Але коли нас просять посприяти в обміні квартири, зібрати гроші на купівлю комусь хати, то це вже, пробачте, зовсім інше.

Принагідно згадаю про листи й гроші Анатолія Настохіна з села Роздільне Херсонської області. Чуйне серце у цього двадцятирічного інваліда другої групи. Одним з листів він відгукнувся на звернення нашої газети надати грошову допомогу для лікування 12-літньої Надійки Семенець, у якої виявили рак щитовидної залози. «Я хворію, — написав Анатолій, — але не втратив надії допомогти комусь врятуватися від смертельної недуги. Тоді й мене самого порятує Господь». Чи не приклад для наслідування? Але в іншому листі цей же автор просить забрати з районної газети його вірші і, може, надрукувати їх у нашій газеті. Зрозуміле бажання автора, але все ж це краще зробити йому самому. Тому, Анатолію, вашу платню за послугу, якої ми не могли виконати, приєднали до суми для допомоги хворій дівчинці. Усе ж підуть на корисну справу.

Зробили ми це як виняток. Водночас звертаємося до всіх, хто захоче просити про щось редакцію: ради Бога, не вкладайте грошей. Не ставте нас у незручне становище. Окремі приватні прохання ми просто не маємо змоги виконувати. Та й хіба це функція редакції? А якщо ваша справа зацікавить редакцію, то ми виконаємо ваше прохання і без грошей.

Щодо вимог неодмінно дати відповідь, надрукувати листа мушу сказати: не домагайтеся цього, бо навіть Закон «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні» не зобов'язує редакцію друкувати листи громадян, відповідати на них чи пересилати їх до інших інстанцій.

Не поспішайте гудити редакцію, відділ листів. Нам потрібно готувати матеріали до друку, як кажуть, робити газету, а не підміняти відповідні державні інстанції та служби, виступати в ролі прохачів чи штовхачів, як часто-густо було раніше. І все ж листи, де на поодиноких прикладах, конкретних фактах ставиться проблема державної ваги, над розв'язанням якої повинні працювати законодавці й уряд, загострюються питання, що хвилюють багатьох людей, ми публікуватимемо, скорочуючи, звичайно, їх. Також готуватимемо кореспонденції за такими листами, роз'яснення юристів, інших фахівців, керівників відповідних державних установ, голів комісій Верховної Ради тощо. Тобто спілкування з читачами буде лише на сторінках газети.

Тож пишіть, шановні читачі. Пишіть, як умієте, про все, що хвилює вас, але бажано стисліше і з чітко викладеними думками, пропозиціями, побажаннями. А якщо з вимогами, то добре обміркованими й аргументованими.

Яків ГАЛЬЧЕНКО,
завідувач відділу листів і соціологічної інформації.

Повертаючись до надрукованого

ОТЖЕ, РІВНІСТЬ ЧИ ЗРІВНЯЛІВКА?

Мене схвилювали дві статті, опубліковані наприкінці минулого року в «Голосі України», — «Хто чого вартий...» і «Ліквідуйте «зрівнялівку».

Назви їхні промовляють самі за себе. Йшлося про те, що чинний пенсійний закон не тільки не подолав, а ще більше поглибив соціальну несправедливість. Так, наявний принцип «однакова зарплата — однакова пенсія» виправдує себе лише за умов нормальної економіки, коли винагорода за працю еквівалентна реальному внеску до сукупного суспільного продукту. У нас же зарплата далеко не завжди є мірилом праці і може існувати в повному відриві від «вартості» самої людини.

А почалося все з того, що декотрі демократи, самі того не гадаючи, потрапили в полон елементарної соціальної демагогії. І коли вони кидали в натовп такі слова, як «привілеї» і «пільги», то відразу ж відчували себе захисниками народних інтересів. Хоча привілеї — це взагалі станове поняття, і найчастіше його вживають недоречно, а пільги іноді плутають із звичайною соціальною захищеністю, коли людина опиняється перед лицем неминучої старості.

Перші схаменулися, здається, самі парламентарії, які ухвалили вважати своєю пенсією 80 відсотків від зарплати. Гадаю, що це цілком нормально, бо парламентська діяльність — одна з найважчих і водночас — одна з найвідповідальніших. Потім отямились і урядовці, добившись значного підвищення свого утримання за наявності вислуги років. І лише частина людей, яка теж, безперечно, належить до інтелектуальної еліти нації, й донині відчуває на собі «переваги» горезвісної зрівнялівки. Це, наприклад, видатні вчені, талановиті винахідники, котрі збагатили державу, хірурги-віртуози зі світовим ім'ям, які врятували багато життів, робітники-новатори, удостоєні за свої заслуги перед Україною високих почесних звань і нагород. А пенсія у них така сама, як у їхніх колег, які себе нічим не виявили. Бо була однакова зарплата.

Персональні пенсії, призначувані в колишньому СРСР, не без підстав скасовано, бо їх часто «жалували» не за конкретні діяння. Але в тринадцяти колишніх союзних республіках, а нині незалежних державах, тобто в усіх, крім України і Молдови, вже введено інститут пенсій за особливі заслуги. В одних раніше, в інших — пізніше, але парламентарії, зрештою, усвідомили, що не можна призначати однакову пенсію академікові й відвертому спекулянтові. Хоча зарплата в останнього, безумовно, вища. То невже незалежність України полягає саме в тому, щоб робити все навпаки у порівнянні з тим, як роблять інші? Всупереч не лише соціальній справедливості, а й здоровому глуздові?

Петро КОЗЮК,
академік, доктор медичних наук, професор.

Полтава.

Міні-футбол

«Різдвяні ігрища-94»

Протягом минулого тижня увага прихильників малого футболу була прикута до Львова. Там, у спорткомплексах університету та «Будівельник», проходив другий міжнародний турнір з міні-футболу «Різдвяні ігрища», присвячений 100-річчю українського футболу.

Можливо, і в Нідерландах, і в Німеччині теж є різні труднощі. В усякому разі команди цих країн не прибули до старовинного міста. Але ті, хто завітав на турнір, дістали неабияку насолоду.

По-перше, ігри проходили на найвищому рівні. Футбол у залі — це стрімкі атаки, постійно високий темп, багато забитих м'ячів. Але заборонено підкати, силову боротьбу. В обмеженому просторі потрібні висока техніка, дриблінг. А все це, звісно, дуже подобається глядачам, тому вони постійно заповнювали трибуни обох спорткомплексів.

Одразу наговорю купу компліментів на адресу організаторів. Безперечно, в Парижі, Амстердамі, Мадриді, Мюнхені тощо, де добробут такий, що нам і не сниться ще, змагання проходять яскравіше. Але і львівський турнір вселяє оптимізм, бо й ми навіть скрутної години, при бажанні можемо зробити справу як слід.

Генератором усіх ідей і їх втілення в життя був, безперечно, Роман Мелех — президент ФК «Україна — Університет», до речі, фізик за фахом, але в усіх відношеннях людина футбольна. А ще й патріот рідного краю й держави. Однак зрозуміло, що сам пан Роман при всій енергійності й завзятості, не впорався б з тим величезним обсягом роботи, якби не його однодумці та помічники. Це, насамперед, завідуючий кафедрою фізвиховання ЛДУ Володимир Осинчук, головний суддя змагань, арбітр національної категорії Вячеслав Чекас. Постійно сидів за мікрофоном Юрій Суховій. Але він ще провів не одну блискучу екскурсію містом для футболістів, тренерів, журналістів. Слово честі, мені не раз доводилося бувати у Львові, який люблю всім серцем, але лише завдяки панові Суховію побачив місто по-новому. Список організаторів можна було б продовжити.

На свято Злуки 22 січня учасники турніру побували на спектаклі «Запорожець за Дунаєм» в оперному театрі. Яскравим і зворушливим було відкриття змагань, яке підготували вихованці Центру дитячої творчості.

Тепер про сам турнір. Стартувало 14 команд, розбитих на чотири підгрупи. Серед них були колективи, які виступають у вищій та першій лігах національного чемпіонату з міні-футболу, а ще — найсильніша команда Білорусі — ФК «Мєнськ». Приємно, що турнір став своєрідним творчим семінаром з передачі досвіду. Адже серед учасників ми побачили команди ветеранів львівських «Карпат» і вихованців СДЮШОР клубу. Отож, юні вчилися у відомих майстрів Квасникова, Крупея, Саулевича, Кикотя, Юрчишина, Риф'яка...

Чвертьфінали принесли такі результати: «Славутич» (Славута) — «Інга» (Харків) — 2:6, «Случ» (Рівне) — «МАІР» (Токмак) — 3:1, «ЕХО» (Харків) — «Мєнськ» (Мінськ) — 4:8, «Україна — Університет» (Львів) — «Карпати» (ветерани) — 7:5; півфінали: «Інга» — «Україна — Університет» — 3:4, «Мєнськ» — «Случ» — 3:4. Матч за 3 місце. «Мєнськ» — «Інга» — 3:2.

Фінал. «Україна — Університет» — «Случ». 6:1 (2:1). Суддя В.Вавилов (Одеса). Мандзюк, 8 (0:1), Шевчук, 14 (1:1), Ковальчик, 17 (2:1), Ковальчик, 23 (3:1), Ковальчик, 24 (4:1), Пштир, 27 (5:1), Пштир, 31 (6:1).

Організатори приготували 14 оригінальних спеціальних призів. Окремі з них філігранно виготовив майстер Львівської керамiко-скульптурної фабрики Ігор Онищук. Газета «Високий замок» нагородила своїм призом найкращого серед ветеранів Степана Юрчишина.

Оргкомітет назвав символічну збірну турніру: Шандор («Україна—Університет»), Кончиць («Мєнськ»), Зуб («Україна—Університет»), Станкевич («Случ»), Дейкунов («Інга») і найкращого гравця. Ним став Ковальчик («Україна—Університет»).

Нагороди і відзнаки лауреатам вручали президент Федерації міні-футболу України, кандидат педагогічних наук, майстер спорту Геннадій Лисенчук, його заступник, представник Президента України у Дарницькому районі Києва Валерій Кир'ян, відповідальний секретар федерації, колишній захисник київського «Динамо» Сергій Доценко.

Під час турніру відбувся науковий диспут з питань історії українського футболу.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Львів.

ГОЛОС УКРАЇНИ
ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
Газета виходить з 1 січня 1991 року

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311016.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».